

خبر

محدودیت بازدید از موزه «لوور»

گروه هنر: همچنان که به دلیل شیوع ویروس «کرونا» کنسرت‌های سراسر فرانسه لغو شدند، موزه «لوور» نیز روز دوشنبه اعلام کرد ورود بازدیدکنندگان به این موزه را محدود می‌کند. به گزارش ایسنا به نقل از فرانس ۲۴، طبق بیانیه جدید موزه «لوور»، فقط افرادی که بلیت بازدید از این موزه را از پیش و به طور آنلاین خریداری کرده‌اند و همچنین آن دسته از افرادی که از امکان بازدید رایگان از این موزه بهره‌مند هستند، می‌توانند از آن دیدن کنند. تصمیم‌های جدید این موزه در حالی اتخاذ شده که این موزه بزرگ پس از اعتراض کارکنانش به دلیل نگرانی از ابتلا به این ویروس، دو روز تعطیل شده بود. فرانسه یکی از چندین کشور اروپایی است که این روزها درگیر ویروس «کرونا» است. تاکنون بیش از هزار مورد ابتلا و ۲۱ مرگ بر اثر ابتلا به این ویروس در این کشور گزارش شده است.

آمستدایرانی در «ویزیون دوریل»

گروه هنر: دو مستند ایرانی «خانه» و «چشم ماهی» به بخش مسابقه بین‌المللی جشنواره ویزیون دو ریل سوئیس راه یافتند. مستند بلند «خانه» با نام بین‌المللی سیلویت به کارگردانی آسانه سالاری و «چشم ماهی» به کارگردانی امین بهروززاده برای شرکت در بخش مسابقه اصلی پنجاهویکمین جشنواره بین‌المللی ویزیون دو ریل سوئیس انتخاب شدند.

پایان فیلم‌برداری «ماکه‌هستیم؟»

گروه هنر: فیلم‌برداری فیلم سینمایی «ما که هستیم؟» به کارگردانی تهیه‌کنندگی «ابوالحسن کیوان» که اواسط آذرماه در تهران و شیراز آغاز شده بود به پایان رسید. «ما که هستیم؟» پس از نزدیک به سه ماه فیلم‌برداری در لوکیشن‌های تهران و شیراز، این روزها وارد مرحله پس از تولید شده و مراحل تدوین و صداگذاری آن شروع شده است. شیوع بیماری «کرونا» در هفته‌های اخیر باعث شده بود مراحل فیلم‌برداری این فیلم که لوکیشن‌های آن در تهران (اطراف دماوند) و شیراز (تخت جمشید و حافظیه) است، با شرایط سخت و پیچیده‌ای روبه‌رو شود. ابوالحسن کیوان، تهیه‌کننده و کارگردان این اثر، نقاش، مجسمه‌ساز، معمار و فیلم‌ساز ایرانی است که سال ۱۳۵۸ از دانشگاه «هنر» در تهران فارغ‌التحصیل شد و بعد از مهاجرت به استرالیا، در دانشگاه «تیفکالج» به تحصیلات خود ادامه داد.

استقبال از «خراسانیات» شجریان ومشکاتیان

فرانک آرتا

به تازگی آلبوم «خراسانیات» با صدای محمدرضا شجریان و آهنگسازی پرویز مشکاتیان پس از ۳۳ سال وارد بازار موسیقی شد. این خبر توسط همایون شجریان فرزند استاد رسانه‌ای شد و طبق معمول شور و شوقی را به بازار هنر تزریق کرد. نکته جالب این است؛ با اینکه از زمان ضبط این آلبوم ۳۳ سال می‌گذرد همواره توجهات به این آلبوم جلب شده و مورد استقبال مخاطبان قرار گرفته؛ به طوری که در فضای مجازی صحبت از این آلبوم است .

ضبط «خراسانیات» با صدای محمدرضا شجریان و آهنگ‌سازی پرویز مشکاتیان به ۳۳ سال پیش یعنی سال ۶۵ برمی‌گردد که به دلایلی منتشر نشده بود. «خراسانیات» متأثر از موسیقی مقامی خراسان است با اشعاری از باباطاهر عریان و ملک‌الشعرای بهار و با قطعاتی چون «مقدمه کاروانیان»، «زلفای قجری»، «تک‌نوازی سنتور»، «یقین دزم»، «فتنی که ممیر و چهار مضراب»، «قطعه خزان» و «ساز و آواز دشتستانی». اجرای موسیقی این اثر برعهده نوازندگان گروه عارف بود و هنرمندان بزرگ و نام‌آشنایی چون پرویز مشکاتیان، منصور سینیکی، جمشید عندلیبی، محمد فیروزی، اردشیر کامکار، بیژن کامکار و ارژنگ کامکار از چهره‌های شاخصی هستند که در این اثر حضور داشته‌اند. استاد داوود کنجه‌ای، نوازنده کامناچه و ویلن درباره کیفیت این آلبوم به «شرق» گفت: «آلبوم خراسانیات» که

گروه هنر: ظاهرا هشدارهای مربوط به «کرونا» در فضای سینما جدی نگرفته شده است؛ چون فرمانده عملیات مدیریت بیماری کرونا در کلان‌شهر تهران در مصاحبه‌ای با وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و رئیس سازمان صداوسیما با اشاره به شیوع بیماری کرونا خواستار توقف پروژه‌های سینمایی و تلویزیونی شد. دکتر علیرضا زالی، فرمانده

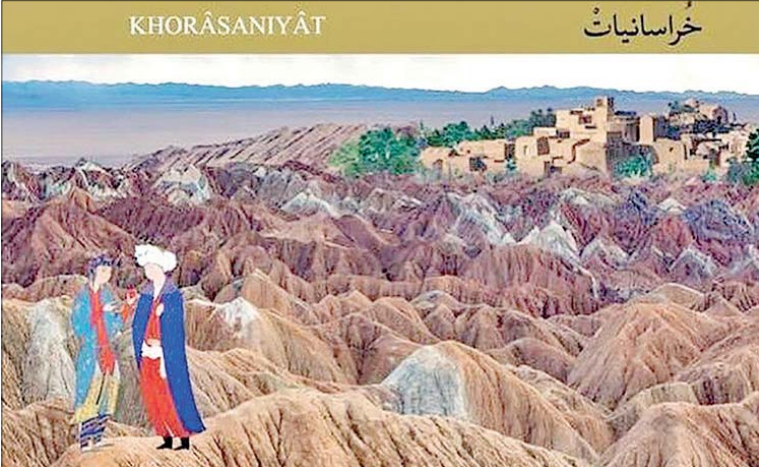
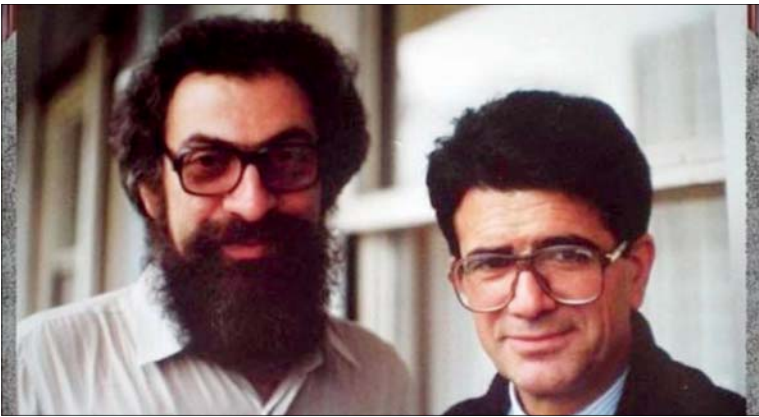
بود که به گروه «عارف» پیوستم و با استاد شجریان «دستان» را ضبط کردیم. بعد از آن هم تور کنسرت‌ها در خارج از کشور را شروع کردیم. بعد هم گروه دچار ریزش شد. منته‌ا بعدا گروه «آوا» تشکیل شد و بنده در کنار استاد شجریان حضور داشتم. درباره این آلبوم هم به طور قطع می‌گویم یکی از بهترین کارهای زنده‌یاد پرویز مشکاتیان است». او در ادامه افزود: «آقای مشکاتیان یکی از بهترین دوستان و همکلاسی‌های

فرمانده عملیات مدیریت بیماری کرونا در تهران خطاب به سینما و تلویزیون:

لطفا کرونا را جدی بگیرید

در محیط‌های نسبتا محدود و با تراکم و تردد جمعیت تهیه می‌شود، خاطرنشان کرد: در چنین شرایطی رعایت ملاحظات بهداشتی بسیار مشکل است و این امر می‌تواند ضمن داشتن عوارض و خطرات برای این عزیزان، باعث گسترش شدید زنجیره انتقال ویروس کرونا به دیگران نیز شود. به گزارش روابط عمومی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، فرمانده عملیات مدیریت بیماری کرونا در کلان‌شهر تهران تاکید کرد: «لازم است ضمن اتخاذ تدابیر و سازوکارهای اجرایی برای جلوگیری از ضرر و زیان این قشر فرهیخته، در اسرع وقت اقدامات لازم برای توقف پروژه‌های مذکور تا اطلاع ثانوی به عمل آید». همچنین معاون ارزشیابی و نظارت سازمان سینمایی دراین‌باره عنوان کرد: «در پی توصیه ستاد پیشگیری و مقابله با ویروس کرونا مبنی بر رعایت موارد بهداشتی و به‌منظور توقف تولیدات، سازمان سینمایی همه شورا‌های پروانه ساخت تا اطلاع ثانوی تعطیل خواهد شد». محمد مهدی طباطبایی نژاد تاکید کرد: «تا اطلاع ثانوی پروانه ساختی برای آثار سینمایی و غیرسینمایی صادر نخواهد شد». به‌تازگی کارگروه مدیریت بحران کرونا در سینما اعلام کرد در حال‌حاضر ۲۴ پروژه سینمایی و تلویزیونی در حال فیلم‌برداری است و برخی از این پروژه‌ها وضعیت بهداشتی نامناسب و خطرناکی دارند. در پی این موضوع حسین انتظامی، رئیس سازمان سینمایی، طی احکامی سیدمحمد مهدی طباطبایی‌نژاد، محمود اربابی و رمضانعلی حیدری خلیلی معاونان سازمان، منوچهر شاهسواری مدیرعامل خانه سینما، سیدحسین سیدزاده مدیرعامل صندوق اعتباری هنر و سیدغلامرضا موسوی تهیه‌کننده را به‌عنوان اعضای «کارگروه بررسی آسیب‌های کرونا در سینما» معرفی کرد. در حکم حسین انتظامی آمده است: «نظر به شرایط ویژه ناشی از بیماری فراگیر کرونا که تغییراتی در زیست عمومی و سبک زندگی ایجاد کرده و علاوه بر آسیب‌های انسانی، مخاطراتی در اقتصاد و کسب‌وکارهای خرد نیز پدیده آورده و همچنین ضرورت ارزیابی مستمر تبعات این پدیده و اتخاذ سیاست‌های متناسب با شرایط جدید به عضویت «کارگروه ویژه» منصوب می‌شود. از این کارگروه انتظار می‌رود با رصد مداوم شرایط محیطی و بهره‌گیری از ظرفیت صنوف و صاحب‌نظران، موارد زیر را در اولویت قرار دهد: ۱. طراحی روش‌هایی در حفظ، جایگزینی و افزایش مصرف فرهنگی در حوزه سینما؛ ۲. پیشنهاد سیاست‌ها و بسته‌های حمایتی برای صنعت سینما و همه دست‌اندرکاران آن». همچنین کارگروه مدیریت بحران کرونا در سینما با انتشار بیانیه‌ای خطاب به رئیس سازمان صداوسیما خواستار توقف ضبط برنامه‌های تلویزیونی شد که به حضور تماشاگر تولید می‌شوند. متن این بیانیه به شرح زیر است: «جناب آقای عبدالعلی عسگری، ریاست محترم سازمان صداوسیما؛ متأسفانه علی‌رغم وضعیت بحرانی شیوع ویروس کرونا و هشدار رسمی وزارت بهداشت، سربال‌ها و برنامه‌های ترکیبی سازمان صداوسیما در حال ضبط و حتی پیش‌تولید هستند. در هریک از این سربال‌ها و برنامه‌ها تعداد زیادی از مردم در کنار عوامل هنری و فنی حضور دارند که در شرایط فعلی که حفظ سلامتی‌شان باید اولین اولویت سازمان باشد؛ اما براساس گزارش‌های رسیده در تعدادی از این پروژه‌ها بیماران مبتلا به کرونا دیده شده است. مستحضر هستید که به‌دلیل ویژگی‌های خاص این ویروس از جمله دوره نهفتگی طولانی‌مدت، تدابیری مثل حضور پزشک در سر صحنه یا در دسترس بودن مواد ضدعفونی نمی‌تواند جلوی انتقال و گسترش بیماری را بگیرد. از آنجاکه عوامل فیلم‌های سینمایی و سربال‌ها همچون تنه یک پیکرند، کارگروه

هنر

بنده در سال‌های دور بودند. با نحوه کار ایشان کاملا آشنایی دارم. آقای مشکاتیان چه در آهنگ‌سازی، چه در گروه‌نوازی و تک‌نوازی همیشه سرآمد بودند و کارهای ماندگاری بر جا گذاشته‌اند. درباره صدای استاد شجریان هم همگان متفق‌القول هستند که یگانه هستند. امیدوارم در این روزهای سخت و شیوع کرونا مردم با شنیدن این صدا و نوا‌ی منحصربه‌فرد آرام شوند و لذت ببرند».

مدیریت بحران کرونا در سینما نگرانی عمیق خود را بابت سلاتی سازندگان، دست‌اندرکاران و شرکت‌کنندگان در سربال‌ها و برنامه‌های در دست تولید سازمان صدا و سیما اعلام می‌دارد و از جناب‌عالی به‌عنوان عالی‌ترین مقام سازمان، مصرانه می‌خواهد هر چه سریع‌تر دستور توقف این سربال‌ها و برنامه‌ها را تا زمان رفع خطر صادر فرماید. بدون شک در صورت عدم توقف و ادامه این تولیدات، شاهد صدمات غیرقابل جبرانی خواهیم بود». این کارگروه که اولین‌بار روز یکشنبه، ۱۸ اسفندماه اعلام وجود کرد، متشکل از تعدادی از اصناف خانه سینما همچون سیدغلامرضا موسوی (شورای عالی تهیه‌کنندگان سینما)، رضا درمیشیان (کانون کارگردانان سینمای ایران)، تورج منصوری (انجمن مدیران فیلم‌برداری سینما)، فاطمه معتمدآریا (انجمن بازیگران سینما)، محمدرضا منصوری (انجمن مدیران تولید سینما)، یویان کفیلی (انجمن دستیاران فیلم‌برداران سینما)، ایمان کریمان (انجمن جلوه‌های ویژه میدانی سینما)، امیرحسین قدسی (انجمن طراحان فیلم) و دانش اقباشاوی (انجمن برنامه‌ریزان و دستیاران کارگردان سینما) و روانبخش صادقی (دبیر هیئت‌مدیره) است. این کارگروه در روزهای گذشته نسبت به وضعیت نامناسب رعایت بهداشت در دو پروژه سینمایی نیز تذکر داده است. از سوی دیگر، در چند روز گذشته ضبط برنامه «دورهمی» با حضور تماشاگران از سوی کارشناس حوزه بهداشت و رسانه مورد انتقاد قرار گرفته است. دست آخر هم خانه سینما طی اطلاعیه‌ای اعلام کرد: «امروز روز داوری درمورد توانایی و هوشمندی و دانش و انضباط و همدلی یک ملت زنده، در برابر هجوم مرگ و نیستی است، روز ثبت عملکرد اقشار مختلف از جمله سینماگران در صفحات مهم تاریخ این سرزمین، عبور از این بحران، بحرانی که سراسر سرزمینمان را در بر گرفته و رسیدن به بهار، میسر نیست جز هوشیاری و همدلی و همراهی تک‌تک مردم... خانه سینمای ایران به نمایندگی از کلیه اهالی سینما از ابتدا شروع بحران با رصدکردن وقایع و پیگیری لحظه‌به‌لحظه اوضاع سعی بر این داشت تا بتواند آنچه در توان دارد را در جهت حمایت از اعضا و اهالی سینما به کار بندد. راه‌اندازی ستاد بحران خانه سینما و رصد پروژه‌های در حال تولید و یا پیش از تولید؛ پس از گفت‌وگو با مدیریت ستاد بحران کرونای کشور و شناسایی نیازهای واقعی و عاجل، هماهنگی‌هایی صورت‌گرفته که به مرور از طرف ستاد بحران خانه سینما اعلام خواهد شد. در اینجا بر خود لازم می‌دانیم سپاس و تشکر خود را از جناب آقای دکتر زالی، رئیس ستاد بحران کرونا کشور، در رابطه با ارسال نامه به سازمان صدا و سیما و وزارت ارشاد اعلام نماییم. از بازیگران عزیز و چهره‌های مطرح سینما می‌خواهیم تا مثل همیشه نقش اجتماعی خود را فراموش نکنند، کمک به ستاد بحران کرونای کشور و بخش دستورالعمل‌های بهداشتی این ستاد کوچک‌ترین کاری است که ما می‌توانیم انجام دهیم. برای انجمن بحران از کلیه همکاران که در حال تولید پروژه‌های سینمایی یا تلویزیونی هستند می‌خواهیم که برای حفظ جان اعضا در سریع‌ترین شکل پروژه‌ها را به‌طور موقت تا پایان این شرایط تعطیل نمایند - بدهپی است هرگونه ضایعه‌ای که برای ادامه پروژه برای افراد گروه (که به خانواده‌هایشان نیز منتقل خواهد شد) پیش می‌آید، مسئولیت حقوقی آن بر عهده تهیه‌کنندگان می‌باشد. از همه اهالی سینما می‌خواهیم هرگونه پیشنهاد و یا ایده‌ای در رابطه با این شرایط بحرانی دارند، با ستاد بحران خانه سینما در میان بگذارند. قطعا آیندگان راجع به این روزهای ما قضاوت خواهند کرد، کاری کنیم که در این قضاوت تاریخی سربلند باشیم».

سینمای جهان

مسافری غریبه در گذر از اندوه

● تارا استاد آقا: آخرین ساخته «سام مندس» یک درام جنگی در فرم لانگ‌تیک است که برگرفته از خاطرات (آلفرد. آج مندس) پدر بزرگ فیلم‌ساز در اوج دوران جنگ جهانی اول است. پیرنگ فیلم‌نامه بر پایه مأموریت خطیری بنا می‌شود که قرار است دو کهنه‌سرباز جوان بلیک و اسکوفیلد آن را به سرانجام برسانند. بلیک که به میانجی حضور برادرش جوزف در گردان دوانز، انگیزه‌ای مضاعف برای جلوگیری از قتل‌عام هزار و ۶۰۰ سرباز خودی در تله‌ای که آلمان‌ها با عقب‌نشینی استراتژیک خود اتخاذ کرده‌اند، می‌یابد، به همراه دوستش اسکوفیلد، موظف می‌شوند پیغام مبنی بر توقف حمله نیروهای خودی را از سوی فرماندهی کل ارتش انگلیس به دست مکنزی، فرمانده گردان دوانز برسانند. سفری خطیر و ماجراجویانه که در پایان از اسکوفیلد شباهلی قهرمانانه و باشکوه می‌سازد. فیلم با دریش‌گرفتن قالب خاطره به لحاظ محتوایی-فرمیک از دام بازنآفرینی دقیق فجایع کشتار جنگ می‌گریزد و ساختار پیچیده فرم خاطره را با این سؤال کلیدی «گذار»ی موشکافی می‌کند: خاطره چگونه بیش از آنکه به وسیله هویت فرد قوام یابد، رکن مقوم هویت است. در واقع خاطره چگونه می‌تواند بدون آنکه هویت فردی شخصیت اصلی بازگوکننده، در این فیلم (اسکوفیلد) که نماینده آلفرد مندس واقعی است) را تشکیل دهد و از اجزای اصلی سازنده شخصیت باشد، می‌تواند به میانجی هدفی صعب، حضوری حیاتی و مستقل بیاید. مندس در فیلم «۱۹۱۷» با انتخاب دو سرباز عادی از میان انبوه سربازان دیگر که در مواجهه با موقعیت‌ها و بحران‌های پر تنش جنگی، با احساسات کاستری هر انسان عادی دیگر دست‌وپنجه نرم می‌کنند، به‌نوعی از وجوه اسطوره‌ای قهرمان جنگی آشنایی‌زایی می‌کند و او را در سطحی مقبول با تماشاگر عام قرار می‌دهد. به‌این‌ترتیب به موفق می‌شود اهمیت هدف مأموریت خطیر و انسانی دو سرباز گمنام را (به‌مثابه رکن مقوم سوزژه خاطره‌پرداز) برجسته کند و هم به سطحی از همدات‌پنداری مخاطب با شخصیت‌ها دست یابد. از طرفی با استفاده از تکنیک پلان-سکانس که مجالی بهتر برای ارائه جزئیات صحنه‌پردازی‌ها و اتمسفر مرعوز و ویرانه‌لوکیشن‌ها که با زیبایی از دست‌رفته‌ای همراه است و تصاویر آپوکالیپتیکی که ارائه می‌دهد، به نوعی سینمای شاعرانه نزدیک می‌شود که با ماهیت سینمای جنگ به واسطه سبیت و خنوتوشن در تضاد قرار می‌گیرد. نوع برخورد دوربین و سینماتوگرافی فیلم‌ساز نیز به‌گونه‌ای ذهنی تعبیه شده است که حسی آمیخته از ناخودآگاهی، کابوس و رؤیا را در بطن فرمیک خود برای پرداخت روایت در پیش می‌گیرد. نگاه کنید به صحنه‌هایی که بلیک و اسکوفیلد بعد از گذشتن از سنگ‌های زیرزمینی و هم‌جواری نفرت‌انگیز با موش‌ها و اجساد برحرفه آلمان‌ها، ناگهان وارد مزرحه متروکه‌ای با درختان پر از شکوفه گیلاس می‌شوند یا به مجرد مرک بلیک در میزانشنی تئاتری، همان مکان متروکه در کسری از ثانیه با انبوه سربازان خودی اشغال می‌شود. با نگاه کنید به چگونگی مواجهه اسکوفیلد با زن و نوزاد آلمانی در زیرزمینی تهی با زمین‌هایی فراخ و گنگ که به نور اندکی مرزین شده و نقاشی‌های سبک «باروک» را به یاد می‌آورد. با ریختن شکوفه‌های سپید بر آب رودخانه‌ای که اسکوفیلد در آن با یاسی هولناک دست‌وپنجه نرم می‌کند و شنیدن آوای غریب تصنیفی مسحورکننده و محزون که برآمنان آفتاب از پس شبنم تیره را نوید می‌دهد. موقعیت‌هایی غیرعادی در بطن واقع‌ای عادی یا به اجبار عادی‌شده (جنگ) که از ارکان سینمای شاعرانه است و نوعی شیوه سوررئالیستی و بیان ذهنی غیرسنتقیم آزاد دلوزی را تداعی می‌کند. در این شیوه دوربین هم خود شخصیت و هم تصویر ذهنی‌اش را به شکلی تغییریافته نمایش می‌دهد و احساسی در مخاطب تولید می‌کند که با نفوذ به درون و ذهنیات شخصیت اصلی فیلم، مخاطب با او، سرنوشت و آرمانش یکی می‌شود. نوعی توهم که ما را نیز مانند اسکوفیلد در مقام قهرمان با همه ابعاد رویارویی‌اش با مخاطرات قرار می‌دهد و کارکرد ترمیبخش پایدانی‌اش را در ناخودآگاهی مخاطب بیش‌ازپیش تثبیت می‌کند. گذار عقیده دارد فیلم‌هایی که درباره فجایع جنگ و به‌خصوص هواکوست ساخته می‌شوند، هرگز نمی‌توانند تصویری واقع‌بینانه و ارجمند به واسطه بازنآفرینی آن واقعه در زمان حال ارائه دهند. اگر قرار بود فیلمی درباره شوا‌ه ساخته شود، باید از منظر جلادان ساخته می‌شد؛ فیلمی که اگر هم ساخته شود، به لحاظ میزان هولناکی شکنجه‌آورش تحمل‌ناپذیر است. اینکه چگونه باید جسم انسانی دومتزی را در تابوتی ۵۰ سانتی‌متری جا داد یا چگونه ۱۰ دست‌وپا را در یک کامیون سه‌تنی بار کرد. به‌نوعی آشکارشدن ابعاد تاریک جنگ که در آن بیشتر از آنکه نوع انسان از رین بود، انسان شرور و شیطان‌صفت زاده می‌شود؛ اما آنچه این صحنه‌های هراس‌انگیز را هولناک‌تر جلوه می‌دهد، توانایی مبتذل انسان به خوک‌کردن به رنج هم‌نوعانش است؛ درحالی‌که فجایع فوق به شکلی عادی و روزمره تلقی می‌شود و تهی از احساسات ژرف انسانی است. در فیلم «۱۹۱۷» با گذر از پرداختن به سوبیه‌های تاریک، دهشتناک و من‌زجرکننده جنگ، با مفهومی انسانی مواجهیم که در پایان با جمله نهایی مکنزی تثبیت می‌شود و بر تنوری این خاطره است که باعث قوام هویت فردی می‌شود، مهر تأیید می‌زند: امید چیز خطرناکی است و تنها راهی که می‌تواند این جنگ را تمام کند، کسی است که بیشتر از بقیه دوام می‌آورد.

منبع: مقاله فهرست‌گذار، جراسا اسپیلبرگ و آشووینس در صدر فهرست‌اند، نوشته دانکن ویلر، ترجمه صالح نجفی.